

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Piovartsyho **vo veci uznania právoplatného rozhodnutia súdu Českej republiky** vo vzťahu k odsúdenému **R. H.**, občanovi Slovenskej republiky, **pre trestný čin sprenevery** podľa § 248 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona Českej republiky, prerokoval na neverejnom zasadnutí 4. marca 2009 v Bratislave odvolanie odsúdeného R. H. proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 24. novembra 2008, sp. zn. Ntc 14/2008 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného R. H. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline, na podklade návrhu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, rozsudkom z 24. novembra 2008, sp. zn. Ntc 14/2008, rozhodol podľa § 518 ods. 3 Tr. por. tak, že rozsudok Krajského súdu v Brne, sp. zn. 46 T 1/2003, z 13. mája 2004, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu Olomouc, sp. zn. 6 To 6/2007, z 26. februára 2007, ohľadne odsúdeného R. H., nar. X., trvale bytom P., Slovenská republika, prechodne bytom B., Slovenská republika, t.č. vo Väznici Kuřim, Česká republika, štátny občan Slovenskej republiky, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona a odsúdený podľa § 248 ods. 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní osem rokov, pre výkon ktorého bola podľa § 39a ods. 3 Trestného zákona Českej republiky zaradený do väznice s ostrahou a podľa § 49 ods. 1 a § 50 ods. 1 Trestného zákona Českej republiky na trest zákazu činnosti spočívajúcom v zákaze výkonu funkcie štatutárnych orgánov obchodných spoločností a družstiev na dobu päť rokov sa uznáva na území Slovenskej republiky.

Podľa § 517 ods. 2 Tr. por., s použitím § 48 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že vo výkone trestu odňatia slobody uloženého odsúdenému R. H. právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Brne, sp. zn. 46 T 1/2003, z 13. mája 2004, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu Olomouc, sp. zn. 6To 6/2007, z 26. februára 2007 v trvaní osem rokov, sa bude pokračovať v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odsúdený R. H.. V jeho písomných dôvodoch namietal výšku uloženého trestu, ako i uloženie trestu zákazu činnosti. Vyslovil presvedčenie, že keby bol súdený na Slovensku, nikdy by ho súd neodsúdil, pretože nezískal svojim konaním žiadny majetkový prospech. Uviedol, že si je vedomý toho, že Krajský súd v Žiline, ani Najvyšší súd Slovenskej republiky nemôžu preskúmavať cudzie rozhodnutie vo veci samej, ale môžu rozhodnúť o zmiernení trestu. Argumentoval najmä tým, že skutok sa mal stať ešte v roku 1993, teda uplynulo už 16 rokov. Uložený trest zákazu činnosti sa vzťahoval len na územie Českej republiky, teda len na obchodné spoločnosti zapísané v českom Obchodnom registri a taktiež od doby kedy sa mal údajne skutku dopustiť, v súvislosti s činnosťou ktorá mu bola zakázaná, uplynula doba 16 rokov. Žiadal preto o premenu trestu, a to najmä s ohľadom na dobu, ktorá uplynula od skutku ako i na skutočnosť, že vedie riadny život. Odvolanie doplnil listom z 25. februára 2009, ktorým namietal, že pokiaľ by bol v Českej republike stíhaný pre tento skutok v súčasnej dobe, išlo by o nový trestný čin podľa § 204, pričom trestná sadzba je pre tento trestný čin stanovená na 2 až 8 rokov

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolacím súdom je Najvyšší súd, ktorý rozhoduje na neverejnom zasadnutí a s konečnou platnosťou. Odvolací súd zamietne odvolanie, ak zistí, že nie je dôvodné.

V posudzovanej veci rozhodoval vecne i miestne príslušný Krajský súd Žilina (§ 518 ods. 2 Tr. por.). Krajský súd rozhoduje ex officio o tom, či cudzie rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa § 515 a podmienky uznania podľa § 516 Tr. por. Zistil, že žiadne relevantné právne skutočnosti nebránia tomu, aby rozsudok Krajského súdu v Brne, sp. zn. 46T 1/2003, z 13. mája 2004, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu Olomouc, sp. zn. 6To 6/2007,

z 26. februára 2007 nebol uznaný na území Slovenskej republiky. Rozhodnutia vydané na území Českej republiky spĺňajú všetky náležitosti a sú považované za cudzie rozhodnutia v zmysle § 515 ods. 2 písm. b/ Tr. por.

Podmienky uznania taxatívne uvedené v ustanovení § 516 ods. 1 Tr. por. sú taktiež splnené. Keďže v tomto smere prvostupňový rozsudok žiadnou z osôb oprávnených podať proti nemu odvolanie napadnutý nebol, odvolací súd v tomto smere odkazuje na dôvody prvostupňového rozsudku.

Odvolací súd neakceptoval odvolaciu námietku odsúdeného R. H., že by mu mal byť uložený podstatne miernejší trest odňatia slobody.

Podľa § 516 ods. 1 písm. c/ Tr. por. cudzie rozhodnutie sa uzná, okrem iných dôvodov vtedy, ak čin pre ktorý bol trest uložený je trestným činom podľa právneho poriadku odsudzujúceho štátu aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona Českej republiky, na ktorý zákon stanovuje trest v rozpätí 5 až 12 rokov je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, a to trestným činom sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 5 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.), pre ktorý zákonodarca taktiež určil trest v rozpätí 5 až 12 rokov. Podľa trestného zákona účinného v Slovenskej republike od 1. januára 2006 by konanie obžalovaného naplnilo pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 4 písm. a/, pre ktorý trestný čin je určený trest 10 až 15 rokov.

S poukazom najmä na túto skutočnosť, ale i na okolnosti konštatované už v uznesení Vrchného súdu Olomouc z 26. februára 2007, sp. zn. 6To 6/2007, vzhľadom na vysoký stupeň spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovaného, ktorý spočíva vo výške spôsobenej škody – vyše 25 miliónov českých korún, v rozsahu spáchanej trestnej činnosti – 130 zmlúv a pomerne dlhej dobe páchania skutku – 8 mesiacov, ani Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, nepovažuje trest uložený vo výmere 8 rokov za neprimerane prísny.

Pokiaľ ide o námietku obžalovaného, že vedie riadny život a že od skutku uplynulo už 16 rokov, treba opäť zdôrazniť, že hoci na osobu obžalovaného H. je potrebné hľadieť ako na prvotrestanú osobu, vzhľadom na fikciu zahľadenia odsúdenia, pri hodnotení jeho osoby je treba brať zreteľ i na to, že v minulosti sa do rozporu so zákonom už dostal, boli mu ukladané tresty nespojené s obmedzením jeho osobnej slobody, ktoré zrejme dostatočne neplnili účel individuálnej prevencie, keď sa obžalovaný opätovne dopustil trestnej činnosti v takom rozsahu.

Dĺžka konania bola ovplyvnená jednak rozsiahlosťou spáchanej trestnej činnosti, ale v neposlednom rade tým, že obžalovaný sa trestnému stíhaniu vyhýbal, preto Krajský súd v Brne uznesením zo 4. januára 2007, sp. zn. 46T 1/2003, musel rozhodnúť o väzbe obžalovaného, na základe vydaného európskeho zatýkacieho rozkazu.

Z týchto dôvodov odvolací súd odvolacej námietke obžalovaného H., že mu bol uložený trest neprímerane prísny, nevyhovel a stotožnil sa s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline, že trest vykoná obžalovaný bez premeny.

Podľa § 515 ods. 2 písm. c/ Tr. por. cudzie rozhodnutie možno uznať vo výroku, ktorým bol uložený peňažný trest alebo trest zákazu činnosti.

Obžalovanému H. bol rozhodnutiami konajúcich súdov v Českej republike, okrem iného, uložený aj trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze výkonu funkcie v štatutárnych orgánoch obchodných spoločností a družstiev na dobu 5 rokov.

Krajský súd v Žiline pochybil, keď vo výroku rozsudku, ktorým uznal cudzie rozhodnutie neuviedol, že obžalovaný H. vykoná aj tento trest zákazu činnosti, a to práve s poukazom na ustanovenie § 515 ods. 2 písm. c/ Tr. por.

V dôvodoch rozsudku nie je uvedené, prečo krajský súd predmetné cudzie rozhodnutie neuznal aj v tejto časti, v tomto smere je rozsudok prvostupňového súdu nepreskúmateľný. Vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora, však odvolací súd toto pochybenie napraviť nemohol.

S poukazom na tieto dôvody, odvolací súd považoval odvolanie obžalovaného R. H. za nedôvodné, a preto ho postupom podľa § 518 ods. 4 Tr. por. zamietol.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 4. marca 2009

JUDr. Ján M i h a l, v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Jana Serbová

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová